

DZIENNIK URZĘDOWY

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

Rzeczypospolitej Polskiej.

WARSZAWA.

Ogólnego zbioru № 13.

1 czerwca 1919 r.

TREŚĆ.

	str.
1. Zasady wynagrodzeń profesorów zwyczajnych, nadzwyczajnych, honorowych i niestałych sił nauczycielskich w Uniwersytecie, Politechnice i Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, mające obowiązywać tymczasowo, aż do uregulowania spraw odnośnych w drodze ustawodawczej.	165
2. Rozporządzenie, dotyczące zmiany Statutu Szkoły Drogowej w Warszawie	168
3. Okólnik № 8307/19 S. do wszystkich szkół i urzędów podległych Ministerstwu W. R. i O. P., w sprawie ustawy o święcie narodowym Trzeciego Maja	168
4. Okólnik № 1405/19 S. Do wszystkich szkół i instytucji podległych Ministerstwu W. R. i O. P., w sprawie Państwowego Instytutu Meteorologicznego	169
5. Okólnik № 27 do Szefów Sekcji i Naczelników Samodzielnych wydziałów, w sprawie uwolnień ze służby wojskowej .	170
6. Okólnik № 6354/19 S. I. Do Inspektorów Szkół. Okręgowych w sprawie podwód dla nauczycieli.	171
7. Okólnik № 7539/19. S. I. Do Inspektorów Szkół. Okręgowych w sprawie urzędów dyscyplinarnych	171

str.

8. Okólnik № 7011/19 S. I. Do Inspektorów Szkół Okręgowych i Rad Szkolnych Okręgowych w sprawie drzewa na opał i budowę szkół 173
 9. Okólnik № 6753/19. S. I. Do Inspektorów Szkolnych Okręgowych. W sprawie czuwania nauczycieli nad czystością dziatwy szkolnej. 174
 10. Okólnik № 8211/19 S. I. Do Inspektorów Szkolnych Okręgowych, w sprawie zakończenia roku szkolnego. 174
 11. Okólnik № 4457/19. S. I. Do Rad Szkolnych Okręgowych i Inspektorów Szkolnych na terytorjum b. Królestwa Kongresowego, w sprawie postępowania w przypadkach nie uchwalenia przez gminy koniecznych pozycji budżetowych na utrzymanie szkół powszechnych. 175
 12. Okólnik № 9394/19. S. I. Do Inspektorów Szkolnych Okręgowych, w sprawie stosowania norm wynagrodzenia za godziny nadliczbowe 176
 13. Okólnik № 6329/19. S. II. Do Dyrekcyj wszystkich szkół średnich na terenie b. Królestwa Kongresowego, w sprawie programów naukowych. 176
 14. Zatwierdzenie zapisów 179
 15. Obwieszczenie, w sprawie rejestru fundacyj 179
 16. Obwieszczenie, w sprawie rejestracji nie państwowych instytucyj naukowych. 180
 17. Organizacja szkół 180
 18. Ruch służbowy 182
 19. Protokoły aktu przysięgi złożonej przez urzędników Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego . . 191
-
-

1.

ZASADY

wynagrodzeń profesorów zwyczajnych, nadzwyczajnych, honorowych i niestałych sił nauczycielskich w Uniwersytecie, Politechnice i Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, mające obowiązywać tymczasowo aż do uregulowania spraw odnośnych w drodze ustawodawczej.

A. Profesorowie zwyczajni, nadzwyczajni i honorowi.

1. Pobory zwyczajne profesorów nadzwyczajnych:

	Płaca miesięczna	miesięczne dodatki ekonom.	Razem miesięcznie
po przesłużeniu na tem stanowisku mniej niż 4 lata	800 Mk.	200 Mk.	1000 Mk.
po przesłużeniu na tem stanowisku więcej niż 4, a mniej niż 8 lat	900 "	200 "	1100 "
po przesłużeniu na tem stanowisku więcej niż 8, a mniej niż 12 lat	1000 "	200 "	1200 "
po przesłużeniu na tem stanowisku więcej niż 12 lat	1100 "	200 "	1300 "

2. Pobory zwyczajne profesorów zwyczajnych:

	Płaca miesięczna	miesięczne dodatki ekonom.	Razem miesięcznie
po przesłużeniu na tem stanowisku mniej niż 4 lat.	1100 Mk.	200 Mk.	1300 Mk.
po przesłużeniu na tem stanowisku więcej niż 4, a mniej niż 8 lat	1200 "	200 "	1400 "
po przesłużeniu na tem stanowisku więcej niż 8, a mniej niż 12 lat	1300 "	200 "	1500 "
po przesłużeniu na tem stanowisku więcej niż 12, a mniej niż 16 lat	1400 "	200 "	1600 "
po przesłużeniu na tem stanowisku więcej niż 16, a mniej niż 20 lat	1500 "	200 "	1700 "
po przesłużeniu na tem stanowisku więcej niż 20, a mniej niż 24 lat	1600 "	200 "	1800 "

3. Pobory nadzwyczajne profesorów zwyczajnych i nadzwyczajnych:

- a) dodatki za kierownictwo zakładami naukowymi i seminarjami, a mianowicie temi zakładami naukowymi, do których uczęszcza na ćwiczenia obowiązkowe przynajmniej 300 studentów rocznie— 1200 mk. semestralnie, za kierownictwo innymi zakładami naukowymi 900 mk. semestralnie, za kierownictwo seminarjami — 600 mk. semestralnie,
- b) dodatki za mieszkanie nadzwyczajnych profesorów 100 mk. miesięcznie, zwyczajnym 150 mk. miesięcznie,
- c) udział w opłatach egzaminacyjnych i taksach, uiszczanych przez studentów, a to stosownie do szczegółowych istniejących w tej mierze przepisów,
- d) dodatki osobiste w wysokości 30% poborów zwyczajnych u profesorów nadzwyczajnych, 20% tych poborów u profesorów zwyczajnych,
- e) remuneracja za wykłady i ćwiczenia, które Ministerstwo dodatkowo im powierzy.

4. Nowomianowanym profesorom wlicza się do wymiaru czterolecia czas służby dotychczasowej w charakterze wykładowego w Warszawie, oraz w odpowiednim wymiarze czas służby spędzonej zagranicą, jeżeli zajmowali oni tam stanowiska analogiczne.

5. Koszta przeniesienia, jakie ponosi profesor zwyczajny lub nadzwyczajny wskutek swej nominacji, zostają mu przez Skarb Państwa zwrócone, wszelako tylko do wysokości kosztów transportowych jednego wagonu meblowego dla bezdzietnych, a do wysokości kosztów dwóch wagonów meblowych dla posiadających liczniejszą rodzinę.

6. Profesorowie honorowi, którzy działali jako wykładowcy w Uniwersytecie Warszawskim lub Politechnice Warszawskiej otrzymują dożywotnią honorową remunerację w kwocie 6000 (sześć tysięcy) marek rocznie.

7. Dotychczasowi wykładowcy, którzy nie zostali powołani na katedry, ani na zastępców profesorów, a mają prawo w ciągu 4-ch półroczy wykładać w myśl Dekretów w przedmiocie mianowania pierwszego składu profesorów w Uniwersytecie i Politechnice z dnia 7 i 8 stycznia 1919 r. otrzymują po 750 mk. za godzinę wykładów tygodniowo rocznie, przyczem wysokość tej remuneracji nie może przekraczać 1500 mk. semestralnie. Remunerację wyższą od tej normy są dopuszczalne jedynie w semestrze letnim 1919 r. aż do wysokości 3000 mk. semestralnie.

B. Niestate siły nauczycielskie.

1. Prócz profesorów zwyczajnych, nadzwyczajnych i honorowych mogą uczyć w Uniwersytecie, Politechnice i Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego następujące jeszcze niestate siły nauczycielskie:

- a) profesorowie za kontraktem,
- b) zastępcy profesorów,
- c) docenci mianowani,
- d) docenci habilitowani,
- e) docenci tymczasowi,
- f) nauczyciele (lektorowie).

2. Wynagrodzenie niestałych sił nauczycielskich jest następujące:

- a) wynagrodzenie profesorów za kontraktem ustali w każdym wypadku obopólna umowa, zawierana na czas z góry określony. Wynagrodzenie to może wykraczać poza ramy określone dla profesorów zwyczajnych i nadzwyczajnych,
- b) wynagrodzenie zastępcy profesora, wynoszące 60% poborów zwyczajnych, przywiązanych do odnośnej katedry, płatne jest z interkalarjów przypadających na tę katedrę,
- c) wynagrodzenie docentów mianowanych ustala każdorazowo umowa, wynagrodzenie to nie może wynosić więcej niż 6000 mk. rocznie,
- d) docenci habilitowani nie otrzymują wynagrodzenia, pobierają oni natomiast chesne za wykłady. Bardziej zasłużonym docentom habilitowanym może być przyznana remuneracja, nie przekraczająca kwoty 3000 mk. rocznie,
- e) wynagrodzenie nauczycieli (lektorów) języków i umiejętności praktycznych wynosi 3000 mk. rocznie.

3. Zastępstwa w odbywaniu wykładów i ćwiczeń, które się okażą potrzebne poza wyżej ustalonymi wypadkami (np. w razie zachorowania profesora, lub w razie udzielenia mu dłuższego urlopu z pozostawieniem płacy) powierzać będzie Ministerstwo na wniosek Wydziału (Rady profesorów) za remuneracją w stosunku rocznym 750 (siedemset pięćdziesiąt) marek za godzinę tygodniową wykładu, a 500 (pięćset) marek za godzinę tygodniową ćwiczeń.

4. Pozatem Ministerstwo przewiduje pewną liczbę stypendjów naukowych dla kandydatów na katedry, które na razie muszą zostać z powodu braku sił nieobsadzone. Stypendja te w wysokości 3000 i 5000 mk. mają za zadanie umożliwić stypendystom, między nimi i tym dotychczasowym wykładowcą, którzy nie będą jeszcze mogli być mianowani profesorami, uzupełnienie naukowych kwalifikacji przez wyłączenie oddanie się nauce lub wyjazd zagranicę w celach naukowych.

C. C z e s n e .

Dochody z chesnego lub z opłat wpisowych, o ile zostaną zamiast chesnego wprowadzone, będą użyte na pokrycie: osobistych dodatków, przyznanych profesorom, na wynagrodzenie docentów i tymczasowo wykładowców oraz na spłatę rat pożyczki, która zostanie zaciągnięta na budowę domów mieszkalnych dla profesorów, młodzieży akademickiej i urzędników. Wobec niskich płac profesorskich i urzędniczych oraz ubóstwa wielu z pośród młodzieży akademickiej, przyjsie im z pomocą w postaci tanich mieszkań jest rzeczą pierwszorzędnego znaczenia, która zaważyć może bardzo w przyszłości na rozwoju wyższego szkolnictwa w Polsce.

Warszawa, dnia 12 maja 1918 r.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego

(—) Jan Łukasiewicz.

Uchwały Rady Ministrów z dnia 8 kwietnia 1919 r. (posiedzenie 53) oraz 25 kwietnia 1919 r. (posiedzenie 58).

2.

ROZPORZĄDZENIE

dotyczące zmiany Statutu Szkoły Drogowej w Warszawie.

Z powodu zmiany programu i kierunku istniejącej Państwowej Szkoły Drogowej w Warszawie, postanawiam treść § 8 zmienić w sposób następujący:

Rada Nadzorcza Państwowej Szkoły Drogowej w Warszawie składa się: z dyrektora, 3-ch osób mianowanych przez Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, dwóch delegatów Ministerstwa Robót Publicznych i jednego delegata Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

Przewodniczący w Radzie jeden z jej członków, wyznaczony przez Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Warszawa, dnia 19 maja 1919 r. № 1192/10 S. III.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego

(—) *Jan Łukasiewicz.*

3.

OKÓLNIK № 830.

do wszystkich szkół i urzędów, podległych Ministerstwu Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

W sprawie

ustawy o święcie narodowym Trzeciego Maja.

Podaje się do wiadomości i stosowania ustawę o święcie narodowym Trzeciego Maja (Dziennik Praw Państwa Polskiego № 38 z dnia 30 kwietnia 1919 r. poz. 281).

„Ustawa z dnia 29 kwietnia 1919 r. o święcie narodowym Trzeciego Maja.

Art. 1. Dzień Trzeciego Maja, jako rocznica Konstytucji 1791 roku, ustanawia się w całej Rzeczypospolitej Polskiej uroczyste święto po wieczne czasy.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Radzie Ministrów.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 3 maja 1919 r.

Marszałek:

(—) *Trąmpczyński*

Prezydent Ministrów:

(—) w z. *Wojciechowski*“

Warszawa, dnia 1 maja 1919.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:

(—) *Jan Łukasiewicz.*

4.

OKÓLNIK № 1405/19 S.

Do wszystkich szkół i instytucji, podległych Ministerstwu W. R. i O. P.

W sprawie

Państwowego Instytutu Meteorologicznego.

Sekretarjat Generalny podaje do wiadomości następujące ogłoszone w Dzienniku Pr. P. P. № 39 z dn. 9.V.19 poz. 290: „Rozporządzenie Rady Ministrów w przedmiocie organizacji państwowego instytutu meteorologicznego.

Art. 1. Przy Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych zostaje utworzony „Państwowy Instytut Meteorologiczny“.

Art. 2. Zadaniem Państwowego Instytutu Meteorologicznego jest: prowadzenie spostrzeżeń i badań meteorologicznych w Państwie Polskiem oraz organizacja i zawiadywanie służbą pogody na potrzeby rolnictwa, lotnictwa, zwłaszcza wojskowego, i komunikacji lądowej i wodnej.

Art. 3. Na czele Państwowego Instytutu Meteorologicznego stoi Dyrektor Instytutu, który zarządza wszystkimi sprawami Instytutu i kieruje jego pracami.

Art. 4. Instytut otwiera w miarę potrzeby stacje meteorologiczne w różnych miejscowościach Państwa.

Art. 5. Pod kierunkiem Dyrektora czynni są w potrzebnej liczbie urzędnicy techniczni i pomocniczy.

Art. 6. Wszystkich urzędników Instytutu, oprócz kategorii X i XI, mianuje Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych, urzędników zaś kategorii X i XI oraz służbę mianuje Dyrektor Instytutu stosownie do przepisów o urzędnikach państwowych.

Art. 7. Przy Instytucie czynną jest Rada, składająca się z osób, delegowanych do udziału w Radzie Instytutu przez Ministrów: Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Spraw Wojskowych, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Kolei Żelaznych oraz Robót Publicznych, po jednej osobie od każdego Ministerstwa, a nadto z osób delegowanych przez: Towarzystwo Naukowe w Warszawie, Akademię Umiejętności w Krakowie, Towarzystwo Naukowe w Poznaniu oraz Politechniki w Warszawie i Lwowie, po jednej osobie od każdej z tych instytucji, oraz jednego przedstawiciela Towarzystw Rolniczych.

Art. 8. Rada Instytutu powołana jest do wypowiedzania opinii naukowych w sprawach meteorologii, dotyczących zarówno wyników prac dokonanych jak też planu dalszego rozwoju prac Instytutu, oraz we wszelkich sprawach, przekazywanych jej przez właściwe władze państwowe do opinii fachowej.

Rada odbywa posiedzenia 2 razy do roku, a częściej w miarę potrzeby.

Regulamin Rady Instytutu zatwierdza Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych na wniosek Dyrektora Instytutu.

Art. 9. Państwowy Instytut Meteorologiczny korzysta z przywileju

bezpłatnej, z prawem pierwszeństwa, wewnętrznej i zewnętrznej korespondencji iskrowej, telegraficznej, telefonicznej i pocztowej, przyczem bezpłatne porto stosuje się także do wszelkich danych meteorologicznych, nadsyłanych przez stacje prowincjonalne do instytucji centralnej w Warszawie.

Art. 10. Instytut Państwowy otrzymuje bezpośrednio wszelkie dane meteorologiczne, prowadzone w Państwie przez jakąkolwiek instytucję urzędową i społeczną lub osoby prywatne.

Art. 11. Przepisy wykonawcze oraz szczegółowe instrukcje wyda Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Warszawa, dnia 28 kwietnia 1919 r. Prezydent Ministrów (—) w z. *Wojciechowski*, Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: (—) *Janicki*“.

Warszawa, dnia 31 maja 1919 r.

Sekretarz Generalny

(—) *K. Konarski*.

5,

OKÓLNIK № 27 (Ogóln. Zbioru № 119).

Do Szefów Sekcyj i Naczelników Samodzielnych Wydziałów.

W sprawie

uwolnień ze służby wojskowej.

Sekretariat Generalny podaje poniżej do wiadomości treść listu Ministerstwa Spraw Wojskowych z dnia 12 maja 1919 r. № 8294/1.

„Celem uniknięcia zbędnej straty czasu przy wnoszeniu nieodpowiednio wystosowanych pism reklamacyjnych o uwolnienie ze służby wojskowej, względnie jej odroczenie dla niezbędnych pracowników ministerjalnych i zakładów i instytucji odnośnego resortu, uprasza się o wygotowywanie ewent. wniosków reklamacyjnych z uwzględnieniem następujących wskazówek:

- 1) pisma w sprawie zwolnienia oficerów (od podporuczników wzwyż) należy skierować do Departamentu Personalnego M. S. W. Warszawa Krak. Przedm. 36.
- 2) pisma w sprawie podoficerów i żołnierzy (od szeregowca do podchorążego włącznie) załatwia Dep. I M. S. W. Sekcja Poborowa i Uzupełnień — Warszawa, Długa 7.
- 3) wniosek reklamacyjny winien zawierać:
 - a) rzeczowe umotywowanie niezbędności danego pracownika i niemożności zastąpienia go przez inną osobę,
 - b) dokładne daty personalne reklamowanego,
 - c) nazwę Powiatowej Komendy Uzupełnień, w której się zaciągnął do wojska, względnie przez którą był powołany,
 - d) zgodę reklamowanego na opuszczenie służby wojskowej, względnie na pozostanie na dotychczasowym stanowisku,

- e) oddział, w którym reklamowany pełni służbę wojskową,
- f) podpis odnośnego Ministra.

(—) nieczytelny, Ppułkownik Szef Sekcji. Za zgodność (—) nieczytelny, Kapitan-Naczelnik Wydz. I^a.

Warszawa, dn. 19 maja 1919 r.

Sekretarz Generalny
(—) *K. Konarski.*

6.

OKÓLNIK № 6354|19. S. I.

Do Inspektorów Szkolnych Okręgowych.

W sprawie

podwód dla nauczycieli.

Na skutek interwencji Ministerstwa W. R. i O. P. wyjaśniło Ministerstwo Spraw Wewnętrznych pismem z dnia 15 kwietnia 1919 № 44913/II, 4728, wystosowanem do Powiatowego Komisarza Rządowego w Koninie w uzupełnieniu okólnika z dnia 27 grudnia 1918 № 26839/II. 8688, że gminy obowiązane są również do dostarczania podwód nauczycielom szkół powszechnych, na pisemne wezwanie właściwego Inspektora Szkolnego.

Przy tej sposobności nadmienia się, iż okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 27 grudnia 1918 № 26839/II. 8688 zarządza, iż Magistraty i Urzędy gminne obowiązane są dostarczać podwód państwowym urzędnikom sędziowskim, Inspektorom Szkolnym Okręgowym, urzędnikom Ministerstwa Rolnictwa i t. d. do podróży w sprawach służbowych.

Warszawa, dn. 13 maja 1919 r.

Szef Sekcji
Szkolnictwa Powszechnego
(—) *Z. Gąsiorowski.*

7.

OKÓLNIK № 7539|19 S. I.

Do Inspektorów Szkolnych Okręgowych.

W sprawie

Urzędów dyscyplinarnych.

W myśl Dekretu o odpowiedzialności dyscyplinarnej stałych nauczycieli publicznych szkół powszechnych i o postępowaniu dyscyplinarnem (Dz. Praw

№ 14/1919 oraz Dziennik Urzędowy Ministerstwa W. R. i O. P. № 2/1919) winny być bezzwłocznie utworzone przy Radach Szkolnych Okręgowych Urzędy Dyscyplinarne, składające się:

- 1) z trzech członków i dwóch zastępców, wybranych przez R. S. O. z pośród swego grona, przyczem w liczbie trzech wybranych winien być jeden z nauczycieli — członków R. S. O.;
- 2) z jednego nauczyciela i dwóch zastępców, wybranych przez konferencję okręgową nauczycieli publicznych szkół powszechnych, konferencja okręgowa nauczycieli wybiera pierwszego i drugiego zastępcę, przyczem pierwszym zastępcą jest ten, który przy wyborach otrzymał większą liczbę głosów;
- 3) z jednego sędziego państwowego, jako członka, i jednego jako zastępcy, delegowanych przez Prezesa Sądu Okręgowego.

W celu jaknajrychlejszego zorganizowania Urzędów Dyscyplinarnych zechcą Inspektorzy Szkolni, powołując się na właściwe artykuły Dekretu, zwrócić się niezwłocznie do R. S. O. z prośbą o wybranie członków i zastępców z pośród swego grona do U. D., do odnośnego zaś Prezesa Sądu Okręgowego o wydelegowanie do U. D. dwóch sędziów państwowych—jednego w charakterze członka i drugiego, jako zastępcę.

Na reprezentantów nauczycielstwa w U. D. należy powoływać delegatów, wybranych w myśl okólnika Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 13 listopada 1917 r. № 1465/17 na okręgowej konferencji nauczycielskiej. W okręgach, w których dotychczas jeszcze nie zostali wybrani delegaci nauczycielstwa do U. D. lub delegaci wybrani opuścili swe posady w danym okręgu, należy w najbliższym czasie (jeszcze przed końcem bieżącego roku szkolnego) zwołać okręgową konferencję nauczycielską, celem dokonania wyborów wzmiankowanych delegatów, oraz wystąpić do Ministerstwa z wnioskiem o przyznanie potrzebnego kredytu na pokrycie kosztów zwołania konferencji.

W okręgach, posiadających dwie Rady Szkolne Okręgowe (miejską i pozamiejską), należy zorganizować U. D. przy każdej z nich.

Protokoły kolegiów wyborczych do U. D. winny być przechowywane w biurze Inspektora, przysyłanie ich do Ministerstwa jest zbędne.

Ponieważ mandaty członków U. D. trwają trzy lata (wyjątek stanowią nauczyciele, art. 12), przeto na Inspektorach Szkolnych Okręgowych spoczywa obowiązek prowadzenia ewidencji i czuwania nad terminami ważności mandatów.

Po dokonaniu wyborów do U. D. przez kolegią wyborcze Inspektorzy Szkolni przesyłają delegowanemu przez Prezesa Sądu Okręgowego w charakterze członka sędziemu państwowemu, jako przewodniczącemu U. D. (art. 9), listę członków U. D.

Po dokładnem zapoznaniu się ze wzmiankowanym Dekretem zechcą Inspektorzy Szkolni Okręgowi wszelkie sprawy, dotyczące wykroczeń ze strony nauczycieli stałych w zależności od wagi wykroczenia załatwiać albo w zakresie własnej kompetencji przez nakładanie kary porządkowej wypowiedzenia, albo też kierować je w drodze dyscyplinarnej do Urzędu Dyscyplinarnego (art. 1, 3, 4, 23).

Przy wytoczeniu dochodzenia dyscyplinarnego Inspektor Szkolny może zawiesić nauczyciela w pełnieniu obowiązków służbowych (art. 43), o czym jednak w myśl art. 95 p. 17 przepisów tymczasowych o szkołach elementarnych winien niezwłocznie donieść Ministerstwu, przytaczając motywy swej decyzji, nauczyciela zaś należy zawiadomić, że przysługuje mu prawo wnie-

sienia skargi do Ministerstwa W. R. i O. P., co jednak nie wstrzymuje decyzji Inspektora (art. 44).

Zauważa się wreszcie, że przeniesienie nauczyciela stałego za karę n. p. z powodu zaniedbania obowiązków służbowych może odtąd nastąpić jedynie na mocy wyroku U. D. Natomiast translokacje nauczycieli stałych na skutek ich własnej prośby lub w drodze awansu należą, jak dotychczas, w myśl art. 25 przepisów tymczasowych o szkołach elementarnych w Królestwie Polskiem do zakresu działania Ministerstwa W. R. i O. P.

Warszawa, dnia 13 maja 1919 r.

Szef Sekcji Szkolnictwa

Powszechnego:

(—) *Z. Gąsiorowski.*

8.

OKÓLNIK № 7011|19 S. I.

**Do Inspektorów Szkolnych Okręgowych i Rad
Szkolnych Okręgowych.**

**W sprawie
drzewa na opał i budowę szkół.**

Na skutek starań Ministerstwa W. R. i O. P. zakomunikowało Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych pismem z dnia 30 kwietnia 1919 r. 8104/714 S. III., iż okólnikiem Nr. 27, wystosowanym do Okręgowego Zarządu Dóbr Państwowych w Warszawie, poleciło w uzupełnieniu okólnika Nr. 20 z dnia 7 lutego 1919 (Nr. Dz. 803) aby:

- 1) przygotowano i zarezerwowano we wszystkich Nadleśnictwach niezbędną ilość drzewa opałowego do użytku szkół,
- 2) wydawano wszystkim szkołom drzewo opałowe po cenie niższej do 50%,
- 3) przy wyłącznem opalaniu drzewem przestrzegano następującej normy, dotyczącej ilości wydawanego drzewa: na izbę szkolną 12 m. p. na pokój-kancelaryj 8 m. p., na kuchnię 12 m. p. rocznie.

Również na zasadzie porozumienia się z Ministerstwem Rolnictwa i Dóbr Państwowych oznajmia się, że na budowę nowych i remont starych szkół można otrzymać budulec za gotówkę ze zniżką od taksy Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, wynoszącą od 25 do 50%.

Pisemne prośby o sprzedaż drzewa budulcowego winny wnosić zasadniczo Dozory Szkolne Gminne do odpowiedniego Nadleśnictwa.

O tem zechcą Rady Szkolne Okręgowe zawiadomić Dozory szkolne gminne, a Inspektorowie Szkolni Okręgowi podadzą do wiadomości powyższe zarządzenia nauczycielstwu szkół powszechnych.

Warszawa, dn. 19 maja 1919 r.

Szef Sekcji

Szkolnictwa Powszechnego

(—) *Z. Gąsiorowski.*

9.

OKÓLNIK № 6753|19 S. I.**Do Inspektorów Szkolnych Okręgowych****W sprawie****czuwania nauczycieli nad czystością dziatwy szkolnej.**

Ministerstwo Zdrowia Publicznego pismem z dnia 25 kwietnia 1919 r. Nr. 1017/13010/19 zwróciło się do Ministerstwa W. R. i O. P. w sprawie czuwania nauczycieli nad czystością dzieci, uczęszczających do szkół powszechnych.

Ze sprawozdań lekarzy powiatowych o stanie zdrowotnym szkół powszechnych wynika, że do szkół uczęszcza duży odsetek dzieci, dotkniętych świerzbą, jaglicą i wydzieliną ropną, zawszonych (w niektórych szkołach lekarz powiatowy stwierdził 45—70% dzieci zawszonych) i zupełnie nieszczepionych. Ponieważ lekarze powiatowi w szkołach powszechnych, zwłaszcza wiejskich, bywają rzadko, a stała organizacja lekarzy szkolnych dla szkół wiejskich z powodu braku sił lekarskich nie prędko jest jeszcze przewidywana, przeto z konieczności ciężar pracy czuwania nad niedopuszczeniem w pierwszej linii dzieci brudnych, zawszonych, świerzbowatych z wydzieliną ropną z oczu i nieszczepionych do szkoły musi spoczywać na nauczycielu.

Zechcą przeto Inspektorzy Szkolni Okręgowi poinformować nauczycielstwo o opłakanych wynikach wizytacji szkół powszechnych przez lekarzy powiatowych i pouczyć, że zarówno czwanie nad czystością i stanem zdrowia dziatwy szkolnej, jak dopilnowanie porządku w lokalach szkolnych jest jednym z ważnych obowiązków nauczyciela.

Warszawa, dn. 19 maja 1919 r.

Szef Sekcji
Szkolnictwa Powszechnego
(—) *Z. Gąsiorowski.*

10.

OKÓLNIK № 8211|19 S. I.**Do Inspektorów Szkolnych Okręgowych****W sprawie****zakończenia roku szkolnego.**

Bieżący rok szkolny w szkołach powszechnych winien zakończyć się w tych miastach, gdzie są szkoły średnie, dnia 14 czerwca 1919 r. a w miejscowościach gdzie takich szkół niema, dnia 28 czerwca 1919 r.

Zakończenie roku szkolnego winno odbyć się — podobnie jak w ubiegłym roku — w formie uroczystej i podniosłej według programu, wymienionego w okólniku Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 23 kwietnia 1918 r.

Nr. 3181. Krótkie sprawozdania o przebiegu uroczystości, sporządzone zgodnie z postanowieniami ostatniego punktu wyżej wymienionego okólnika winny być również w bieżącym roku szkolnym przedłożone Ministerstwu W. R. i O. P. przez Inspektorów Szkolnych Okręgowych. W sprawozdaniach prócz opisu przebiegu uroczystości należy podać, czy nauka odbywała się regularnie we wszystkich szkołach do końca roku szkolnego, jakie poczyniono ogólne spostrzeżenia co do frekwencji w szkołach z końcem roku szkolnego, względnie w ilu szkołach i z jakich powodów nauka nie odbywała się do końca roku szkolnego. Ze swej strony Inspektorowie Szkolni Okręgowi dołożą wszelkich starań, aby nauka odbywała się do końca roku szkolnego we wszystkich szkołach.

Świadectwa szkolne winny także i w bieżącym roku szkolnym otrzymać tylko te dzieci, które kończą ostatni rok nauki szkolnej, na blankietach, rozesłanych w ubiegłym roku szkolnym przez Ministerstwo W. R. i O. P. po skreśleniu na nich wyrazów „Królestwo Polskie“.

Blankiety świadectw są do nabycia w Ministerstwie W. R. i O. P. Uczniowie, otrzymujący te świadectwa, nie podlegają żadnemu specjalnemu egzaminowi.

Rok szkolny 1919/20 rozpocznie się nabożeństwem dnia 30 sierpnia 1919 r. a regularna nauka dnia 1 września 1919 r.

Warszawa, dn. 19 maja 1919 r.

Szef Sekcji
Szkolnictwa Powszechnego
(—) *Z. Gąsiorowski.*

11.

OKÓLNIK Nr. 4457/19 S. I.

Do Rad Szkolnych Okręgowych i Inspektorów Szkolnych
na terytorjum b. Królestwa Kongresowego.

W sprawie

postępowania w przypadkach nieuchwalenia przez Gminy koniecznych pozycji budżetowych na utrzymanie szkół powszechnych.

Wskutek zapytania jednej z Rad Szkolnych Okręgowych, oznajmia się, że w przypadkach, w których Zgromadzenie Gminne nie uchwali budżetu szkolnego w wymiarze niezbędnym dla utrzymania szkoły, winna Rada Szkolna okręgowa lub Inspektor szkolny okręgowy wnieść umotywowane przedstawienie do Wydziału powiatowego, któremu w myśl art. 6 i 45 Dekretu Tymczasowej Ordynacji powiatowej z dn. 4 lutego 1919 Nr. 13 poz. 141. Dz. p. p., przysługuje nadzór nad samorządem gmin wiejskich oraz miejskich, nie wydzielonych z powiatowych związków komunalnych. To samo dotyczy przypadków, gdyby zgromadzenie gminne w ciągu miesiąca, mimo dwukrotnego zwoływania go w tym celu, budżetu nie uchwaliło (art. 13 Dekretu z dn. 27 listopada 1918 r. Nr. 18 poz. 48 Dz. p. p.).

Gdyby Wydział powiatowy przedstawienia nie uwzględnił, może Rada szkol. okr. lub Inspektor Szk. Okr. wnieść w ciągu 3 tygodni od daty otrzymania postanowienia Wydziału, odwołanie do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Co do miast, wyłączonych w myśl art. 3. Dekretu o tymczasowej ordynacji powiatowej z powiatowych związków komunalnych, t. j. miast, liczących ponad 25.000 mieszkańców, należy wnosić przedstawienie wprost do Ministra spraw wewnętrznych, do którego w myśl art. 6, dekretu z dn. 4 lutego 1919. r. Nr. 13 poz. 140 Dz. p. p. należy nadzór nad temi miastami.

Warszawa, dn. 21 maja 1919 r.

Szef Sekcji
Szkolnictwa Powszechnego
(—) *Z. Gąsiorowski*

12.

OKÓLNIK № 9394/19. S. I.

Do Inspektorów Szkolnych Okręgowych.

W sprawie

stosowania norm wynagrodzenia za godziny nadliczbowe.

Ustalona w art. 15 „U. T. o stabilizacji i wynagrodzeniu nauczycieli szkół powszechnych“ norma wynagrodzenia za godziny nadliczbowe: „90 marek w stosunku rocznym za godzinę nauki tygodniowo“ powinna być rozciągana nie na 12 miesięcy roku kalendarzowego, lecz na 10 miesięcy roku szkolnego. Tym sposobem wynagrodzenie z tego tytułu w stosunku miesięcznym wynosi 9 marek za godzinę nauki w tygodniu.

Nauczyciele tylko wtedy mają prawo do pobierania tego wynagrodzenia, gdy nauka w godzinach nadliczbowych odbywa się na mocy zatwierdzonego przez Inspektora Szkolnego Okręgowego rozkładu zajęć szkolnych.

Wypłata tych dodatków następować winna dwa razy do roku (1 lutego i 1 lipca), zgodnie z okólnikiem № 11010/18 (na b. okupację niemiecką) i 11172/18 (na b. okupację austriacką), każdorazowo za okres pięciomiesięczny z dołu.

Dodatki wypłacane w lipcu powinny być zamieszczane w t. zw. dodatkowych sprawozdaniach kasowych, z uwagi na dokonywane 30 czerwca zamykanie okresu budżetowego.

Warszawa, dn. 28 maja 1919 r.

Szef Sekcji
Szkolnictwa Powszechnego
(—) *Z. Gąsiorowski*

13.

OKÓLNIK № 6329/19. S. II.

**Do Dyrekcyj wszystkich szkół średnich na terenie
b. Królestwa Kongresowego.**

W sprawie

programów naukowych.

Z początkiem roku szkolnego 1919/20 mają być we wszystkich państwowych szkołach średnich byłego Królestwa Kongresowego wprowadzone

nowe programy naukowe, ogłoszone w wydanej przez Ministerstwo w roku 1919 książce p. t.: „Program naukowy szkoły średniej. Projekt wypracowany przez Sekcję Szkolnictwa Średniego”. Książka ta zawiera tylko najogólniejsze zarysy programu. Programy szczegółowe, oraz wskazówki metodyczne są w opracowaniu; część, odnosząca się do klas niższych, jest już w druku i ukaże się niebawem. Wobec tego, iż wprowadzanie do szkół istniejących nowych programów z reguły odbywać się będzie stopniowo i obejmie na razie przedewszystkiem klasy niższe, ta część programów, która ukaże się w druku przed początkiem nowego roku szkolnego, będzie w najważniejszej części wypadków wystarczającą na rok najbliższy podstawą zamierzonej reorganizacji szkoły. Tam, gdzie i w klasach wyższych okazałoby się wskazanem całkowite lub częściowe wprowadzenie nowego programu, winna szkoła tymczasowo wypracować własny program szczegółowy i przedłożyć go Ministerstwu.

Nowa organizacja szkolnictwa średniego przewiduje cztery typy szkoły średniej: matematyczno-przyrodniczy, humanistyczny, humanistyczny z łaciną, klasyczny. Według którego z tych typów mają być zreorganizowane poszczególne państwowe szkoły średnie—rozstrzyga Ministerstwo po wysłuchaniu opinii szkoły. Sprawy uprawnień, jakie posiadać mają absolwenci poszczególnych typów, na razie nie przesądza się; zostanie ona rozstrzygnięta przez władze ustawodawcze w ustawie o szkolnictwie średnim; do tego czasu stan dzisiejszy pozostanie bez zmiany.

Szkolnictwo prywatne nie jest obowiązane do przyjmowania nowych programów. Posiada ono duży stopień swobody indywidualnego kształtowania swej pracy, zarówno pod względem programowym, jak metodycznym. Ponieważ jednak programy wszystkich prawie naszych szkół są zbudowane bardzo wadliwie, grzesząc przedewszystkiem wielkiem rozdrobnieniem i przeładowaniem, zmuszającem do pośpiechu, werbalizmu i powierzchowności, zaleca się dokładne przestudjowanie wymienionego na początku wydawnictwa Ministerstwa, zawierającego zarówno krytyczną ocenę programów obecnych, jak i zasadnicze wskazania reformy, oraz przystąpienie do ulepszenia programów w myśl tych wskazań. Należy przytem przyjąć zasadę, iż na odrębne programy naukowe wysilać się powinny tylko te szkoły, które za swe zadanie postawiły sobie oryginalną twórczość na polu pedagogicznem i czują się dość silne do rozwinięcia tej twórczości. Szkoły, które przy najwyższych choćby aspiracjach do stania się ważnemi placówkami wychowania narodowego, nie wytknęły sobie wogóle, czy na razie, celu tworzenia nowych dróg wychowawczych, winny raczej przyjąć wypracowane przez Ministerstwo z udziałem nauczycielstwa programy, rozwinąć usilną pracę celem jaknajlepszego ich wykonania i osiągnięcia w ich ramach możliwie najwyższego poziomu; gdy to się stanie, wtedy na podstawie zdobytego doświadczenia będą mogły, czy to we współpracy z Ministerstwem, czy drogą zupełnie samodzielnej inicjatywy, podjąć próby dalszych reform i udoskonaleń.

Zakres wymagań przy egzaminach dojrzałości nie ulegnie w najbliższych latach wogóle żadnym zasadniczym zmianom. Jedyna zmiana będzie polegała na ograniczeniu tego egzaminu do jednego tylko języka obcego, które to ograniczenie wejdzie w życie już przy egzaminach odbywanych w wiosennym terminie r. szk. 1919/20. Każdy abiturjent będzie miał prawo wybrać sobie jeden z nauczanych w szkole języków obcych nowożytnych i z niego tylko będzie egzaminowany. O ile szkoła prywatna zechce wobec tego swój program naukowy ograniczyć do obowiązkowej nauki jednego tylko języka nowożytnego, może to uczynić od początku przyszle-

go roku szkolnego, przyczem powinna rozważyć, czy dla klas, które już naukę drugiego języka rozpoczęły, nie byłoby wskazaniem utrzymanie tej nauki aż do chwili ukończenia przez nie szkoły, czy też dla zmniejszenia przeciążenia młodzieży lepiej będzie odrazu ją od nauki drugiego języka uwolnić. Usunięcie zupełne drugiego języka powinno by jednak nastąpić tylko w pewnej liczbie klas niższych. Uczniom, którzy już dłuższy czas dwóch języków się uczą, należałoby dać możliwość kontynuowania tej nauki aż do końca szkoły. To też w przyszłym roku szkolnym i te szkoły, które zasadniczo chcą ograniczyć się do obowiązkowej nauki jednego języka nowożytnego, powinny by dla uczniów kl. VI, VII i VIII pozostawić naukę obu dotąd uprawianych języków, a każdemu pojedynczemu uczniowi pozostawić swobodę albo wybrania jednego z nich, albo uczęszczania nadal na naukę obu. Po upływie roku urządzenie to ograniczy się do kl. VII i VIII, w rok później już tylko do kl. VIII, aż w końcu w całej szkole pozostanie obowiązkowym tylko jeden język. W każdym razie pożądanem jest, aby szkoły, uprawiające naukę obowiązkową jednego języka, dawały młodzieży możliwość wyboru między dwoma przynajmniej językami światowego znaczenia. Zaznacza się nakoniec, że Ministerstwo przystąpi niebawem do wypracowania programu szkoły średniej, której podstawa wychowawcza zawierać będzie naukę dwóch języków nowożytnych, szkoły więc prywatne, chcące zatrzymać dwa języki, będą mogły wzorować się na tym programie. Szkoła, ucząca jednego tylko języka, powinna uwzględnić koniecznie albo język angielski, albo francuski, lub niemiecki, jeden z tych tylko języków bowiem będzie objęty wymaganiami egzaminu dojrzałości.

Szkołom, które zechcą wypracowany przez Ministerstwo program u siebie zastosować, zwraca się uwagę, że wprowadzenie go powinno się zacząć od jednej lub kilku klas najniższych. Dla klas wyższych musi zostać wypracowany program przejściowy, dostosowany do tych programów, według których młodzież tych klas dotąd się uczyła; przy jego pomocy da się w ciągu paru lat i w klasach wyższych przejść do nowych programów.

Zwraca się nakoniec uwagę, iż ogłoszone dotąd ogólne programy stanowią tylko ramy zewnętrzne zamierzonej reformy. Istota reformy polega na głębokich zmianach metody nauczania, a zmiany programu mają za cel jedynie tę zmianę metody umożliwić. W jakim duchu winny być zmienione metody, zaznacza wyraźnie zacytowana publikacja Ministerstwa. Te tylko szkoły zdołają istotnie zainicjowaną przez Ministerstwo reformę podjąć, które rozporządzają wystarczającymi urządzeniami i pomocami naukowymi, a przede wszystkim siłami nauczycielskimi, zdolnymi do zastosowania nowych metod. Dążenie do zdobycia tych warunków i sił nauczycielskich jest obowiązkiem każdej szkoły. Nim zdoła ona to osiągnąć, może wprowadzać tylko reformy częściowe, połowiczne. Ministerstwo uwzględni okoliczność, iż wiele szkół potrzebować będzie pewnego czasu dla dostosowania się do nowych wymagań, żądać jednak będzie stanowczo energicznych wysiłków i ciągłych postępów w tym kierunku, a z biegiem czasu nie uzna prawa do bytu tych szkół, które wyznaczonego poziomu osiągnąć nie zdołają.

Warszawa, dnia 17 maja 1919 r.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:

(—) *Jan Łukasiewicz.*

14.

ZATWIERDZENIE ZAPISÓW

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zatwierdził:

- dn. 12 maja 1919 r. legat Wandy Natalji Porańskiej, w sumie dziesięciu tysięcy rb. na rzecz Gminy Ewangelicko-Augsburskiej,
- dn. 17 maja 1919 r. zapis Marji hr. Stadnickiej, w sumie dziesięciu tysięcy rb. na rzecz T-wa Seminarjum dla nauczycieli ludowych w Ursynowie,
- dn. 17 maja 1919 r. zapis Zofji z Browarskich Wieczorkowskiej w sumie trzech tysięcy rubli na rzecz T-wa Seminarjum dla nauczycieli ludowych w Ursynowie,
- dn. 23 maja 1919 r. zapis Walerji Myszkowskiej w sumie dwudziestu tysięcy rubli na rzecz T-wa Biblioteki Publicznej w Warszawie,
- dn. 23 maja 1919 r. zapisy Maurycego Sprzączkowskiego:
- 1) w wysokości jednej dwudziestej części majątku na rzecz T-wa Biblioteki Publicznej w Warszawie,
 - 2) w wysokości pięciu dwudziestych części majątku na rzecz T-wa Seminarjum dla nauczycieli ludowych w Ursynowie,
 - 3) w wysokości jednej dwudziestej części majątku na rzecz T-wa Macierzy Szkolnej Księstwa Cieszyńskiego,
 - 4) w wysokości trzech dwudziestych części majątku na rzecz fundacji stypendjalnej dla Królestwa Polskiego im. Julji Wieman,
- dn. 23 maja 1919 r. zapis Wojciecha Sawickiego w sumie pięciu tysięcy rubli na rzecz T-wa Biblioteki Publicznej,
- dn. 23 maja 1919 r. zapisy Ludwika Kunkla:
- 1) w sumie dziesięciu tysięcy rubli na rzecz fundacji stypendjalnej im. Julji Wiemanowej,
 - 2) w sumie piętnastu tysięcy rubli na rzecz Gminy Ewangelickiej Warszawskiej,
 - 3) w sumie dziesięciu tysięcy rubli na rzecz T-wa Macierzy Szkolnej Księstwa Cieszyńskiego,
 - 4) w sumie stu tysięcy rubli na rzecz T-wa Seminarjum dla nauczycieli ludowych w Ursynowie,
 - 5) w sumie dwudziestu tysięcy rubli na rzecz T-wa Naukowego Warszawskiego.

15.

OBWIESZCZENIE**w sprawie rejestru fundacyj.**

Dekret o fundacjach i o zatwierdzaniu darowizn i zapisów z dn. 7 lutego 1919, № 15, poz. 215 Dz. p.p. postanawia, że każde Ministerstwo ma prowadzić rejestr fundacyj, należących do jego zakresu.

Wzywa się przeto wszystkie osoby oraz instytucje, które z jakiegokolwiek tytułu administrują majątkiem fundacyjnym, darowiznami, zapisami i znajdują się w jego posiadaniu lub wreszcie z innego tytułu o fundacjach, darowiznach i zapisach mają wiadomości, o dostarczenie właściwym Ministerstwu, o ile tego już dotychczas nie uczyniły, następujących danych:

1) nazwisko i imię zapisodawcy lub fundatora,

2) akt nadawczy,

3) majątek fundacji, darowizny lub zapisu,

4) przeznaczenie tychże,

5) zarząd majątkiem fundacji,

6) organy, rozporządzające dochodami fundacji, zapisem lub darowizną.

Zauważa się, że, stosownie do art. 7 przytoczonego dekretu, o kompetencji poszczególnych Ministerstw rozstrzyga przedmiot fundacji, t. j. jej przeznaczenie.

W razach wątpliwych należy dostarczyć tych danych Ministerstwu Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Warszawa, dnia 16 maja 1919 r.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:

(—) *J. Łukasiewicz.*

(Monitor Polski № 110, z dn. 19 maja 1919 r.)

16.

OBWIESZCZENIE

w sprawie rejestracji niepaństwowych instytucji naukowych.

Celem sporządzenia dokładnego spisu wszystkich polskich instytucji naukowych, zarówno prywatnych jak i społecznych w Polsce i poza jej granicami, a więc: towarzystw naukowych, instytutów, pracowni, stacji naukowych, bibliotek, zbiorów i muzeów naukowych — wzywa Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zarządy tych instytucji, aby nadesłały Ministerstwu (Seksja IV ul. Szopena № 1) swe statuty, sprawozdania za kilka ostatnich lat oraz budżety na rok bieżący.

Warszawa, dn. 27 maja 1919 r. № 6210.19.IV.

Szef Sekcji
Szkolnictwa wyższego

(—) *A. Wrzosek.*

17.

ORGANIZACJA SZKÓŁ.

Minister W. R. i O. P. nadał prawo publiczności oraz prawo odbywania egzaminów dojrzałości i wydawania świadectw, mających ważność świadectw szkół państwowych szkołom następującym:

1) drugiemu prywatnemu żeńskiemu gimnazjum realnemu w Tarnowie na lata szkolne 1918/19 i 1919/20.

2) prywatnemu liceum żeńskiemu im. Adama Mickiewicza we Lwowie na lata szkolne: 1918/19, 1919/20 i 1920/21.

3) prywatnemu żeńskiemu gimnazjum realnemu S. S. Nazaretanek we Lwowie na lata szkolne: 1918/19, 1919/20 i 1920/21.

4) prywatnemu liceum żeńskiemu im. Heleny Kaplińskiej w Krakowie na przeciąg lat szkolnych: 1918/19, 1919/20 i 1920/21.

5) prywatnemu gimnazjum realnemu żeńskiemu S. S. Urszulanek w Krakowie na przeciąg lat szkolnych: 1918/19, 1919/20 i 1920/21.

6) prywatnemu gimnazjum realnemu męskiemu i żeńskiemu w Zakopanem na rok szkolny 1918/19.

Ministerstwo W. R. i O. P. udzieliło Magistratowi m. Radomia pozwolenia na założenie i prowadzenie „Miejskiej Szkoły Rzemieślniczej w Radomiu”.

Na stanowisko kierownika szkoły Ministerstwo zatwierdziło p. Michała Korolca.

Ministerstwo W. R. i O. P. udzieliło p. Felicji Kalickiej, Mistrzyni Cechowej, pozwolenia na założenie i prowadzenie „Rocznych Kursów kroju i szycia Felicji Kalickiej w Warszawie”.

Na stanowisko kierowniczkki kursów Ministerstwo zatwierdziło p. Felicję Kalicką.

Ministerstwo W. R. i O. P. udzieliło p. Helenie Lipińskiej, Mistrzyni cechowej, pozwolenia na założenie i prowadzenie „Rocznych Kursów Robót ręcznych Heleny Lipińskiej w Łodzi”.

Na stanowisko kierowniczkki kursów Ministerstwo zatwierdziło p. Helenę Lipińską.

Dn. 24 maja 1919 r. między Ministerstwem W. R. i O. P. a przedstawicielami spadkobierców Stanisława Rotwanda i Hipolita Wawelberga został zawarty akt, którego mocą Ministerstwo przejęło na czas nieograniczony wszelkie pomoce naukowe wraz z budynkiem szkolnym, w którym Ministerstwo prowadzić będzie szkołę państwową budowy maszyn i elektrotechniki im. Hipolita Wawelberga i Stanisława Rotwanda.

18.

RUCH SŁUŻBOWY.

Uniwersytet Warszawski.

Dekretami Naczelnika Państwa zostali mianowani w Uniwersytecie Warszawskim:

I. NA WYDZIALE TEOLOGICZNYM.

a) profesorami zwyczajnymi:

1) studjów biblijnych Starego Zakonu — Ks. D-r Wilhelm Michalski, profesor Instytutu teologicznego X.X. Misjonarzy w Krakowie, ostatnio wykładający w Uniwersytecie Warszawskim,

2) pisma św. Nowego Zakonu — Ks. D-r Władysław Szczepański, profesor zwyczajny w Instytucie biblijnym w Rzymie, ostatnio wykładający w Uniwersytecie Warszawskim,

3) homiletyki i wymowy — Ks. D-r Antoni Szlagowski, kanonik gremjalny kapituły metropolitalnej w Warszawie, ostatnio wykładający w Uniwersytecie Warszawskim,

4) historii kościoła — ks. Mg. Władysław Szczepiński, wykładający w seminarjum metropolitalnem św. Jana w Warszawie;

b) profesorem nadzwyczajnym:

5) prawa kanonicznego — Ks. D-r Ignacy Grabowski, docent prywatny w Uniwersytecie Lwowskim.

II. NA WYDZIALE PRAWA I NAUK POLITYCZNYCH.

a) profesorem honorowym:

6) prawa kościelnego — Alfons Parczewski, adwokat przysięgły w Kaliszu, ostatnio wykładający w Uniwersytecie Warszawskim;

b) profesorami zwyczajnymi:

7) prawa państwowego i międzynarodowego — D-r Zygmunt Cybiński, profesor nadzwyczajny Uniwersytetu Lwowskiego, ostatnio wykładający w Uniwersytecie Warszawskim,

8) ekonomii politycznej — D-r Antoni Kostanecki, profesor zwyczajny Uniwersytetu Jagiellońskiego, ostatnio wykładający w Uniwersytecie Warszawskim,

9) socjologii — D-r Leon Petrażycki, profesor Uniwersytetu Petersburskiego, ostatnio wykładający w Uniwersytecie Warszawskim;

10) prawa rzymskiego — Dr. Ignacy Koschembahr Łyskowski, profesor zwyczajny w Uniwersytecie Lwowskim, ostatnio wykładający w Uniwersytecie Warszawskim;

c) profesorami nadzwyczajnymi:

11) skarbowości — D-r Edward Strasburger, wykładający w Uniwersytecie Warszawskim,

12) prawa cywilnego—Karol Lutostański, dotychczasowy wykładowca w Uniwersytecie Warszawskim.

III. NA WYDZIALE LEKARSKIM.

a) profesorem honorowym:

13) medycyny wewnętrznej — D-r Alfred Sokołowski, ostatnio wykładowca w Uniwersytecie Warszawskim;

b) profesorami zwyczajnymi:

14) chemii fizjologicznej—D-r Stanisław Bądryński, profesor zwyczajny Uniwersytetu Lwowskiego,

15) higieny — inż. Szymon Dzierzgowski, kierownik oddziału higieny w Instytucie medycyny doświadczalnej w Petersburgu,

16) patologii i terapii szczegółowej chorób wewnętrznych — D-r Antoni Gluziński, profesor zwyczajny Uniwersytetu Lwowskiego,

17) anatomii i histologii patologicznej — Dr. Józef Stanisław Hornowski, profesor nadzwyczajny Uniwersytetu Lwowskiego, ostatnio wykładowca w Uniwersytecie Warszawskim,

18) chemii farmaceutycznej i toksykologicznej—D-r Tadeusz Koźniewski, docent prywatny Uniwersytetu Jagiellońskiego, ostatnio wykładowca w Uniwersytecie Warszawskim,

19) chirurgii operacyjnej i anatomii topograficznej — D-r Leon Kryński, tytułarny profesor nadzwyczajny Uniwersytetu Jagiellońskiego, ostatnio wykładowca w Uniwersytecie Warszawskim,

20) psychiatrii — D-r Jan Mazurkiewicz, tytułarny profesor nadzwyczajny Uniwersytetu Jagiellońskiego,

21) farmakognozji — D-r Władysław Mazurkiewicz, profesor nadzwyczajny Uniwersytetu Lwowskiego, ostatnio wykładowca w Uniwersytecie Warszawskim,

22) farmakologii doświadczalnej — D-r Jerzy Modrakowski, tytułarny profesor nadzwyczajny Uniwersytetu Lwowskiego, ostatnio wykładowca w Uniwersytecie Warszawskim,

23) dajagnostyki i ogólnej terapii chorób wewnętrznych—D-r Kazimierz Rzętkowski, dotychczasowy wykładowca w Uniwersytecie Warszawskim,

24) chorób skórnych i wenerycznych — Dr. Franciszek Krzyształowicz, profesor zwyczajny w Uniwersytecie Jagiellońskim,

25) chirurgii oraz kierownikiem propedeutycznej kliniki chirurgicznej—Dr. Antoni Leśniowski, ordynator szpitala św. Ducha w Warszawie;

c) profesorami nadzwyczajnymi:

26) fizjologii — D-r Franciszek Czubalski, docent prywatny Uniwersytetu Lwowskiego i Jagiellońskiego, ostatnio wykładowca w Uniwersytecie Warszawskim.

27) histologii i embriologii — D-r Mieczysław Konopacki, docent prywatny Uniwersytetu Lwowskiego, ostatnio wykładowca w Uniwersytecie Warszawskim.

IV. NA WYDZIALE FILOZOFICZNYM.

a) profesorami honorowymi:

28) językoznawstwa indoeuropejskiego — D-r Jan Baudouin de Courtenay, emer. profesor Uniwersytetu w Petersburgu, ostatnio wykładowca w Uniwersytecie Warszawskim,

29) matematyki i historii matematyki — Samuel Dickstein, Magister matematyki, dotychczasowy wykładowca w Uniwersytecie Warszawskim,

30) filologii polskiej — Adam Antoni Kryński, b. profesor Uniwersytetu Lwowskiego, ostatnio wykładowca w Uniwersytecie Warszawskim;

b) profesorami zwyczajnymi:

31) historii powszechnej — D-r Marcei Handelsman, dotychczasowy wykładowca w Uniwersytecie Warszawskim,

32) historii polskiej wieków średnich wraz z naukami pomocniczymi historii — Jan Karol Kochanowski, prezes Towarzystwa Naukowego Warszawskiego,

33) historii literatury powszechnej — Ignacy Matuszewski,

34) matematyki — D-r Wacław Sierpiński, profesor nadzwyczajny Uniwersytetu Lwowskiego, ostatnio wykładowca w Uniwersytecie Warszawskim,

35) historii Polski — Władysław Smoleński,

36) mineralogii i petrografii — D-r Stanisław Thugutt, dotychczasowy wykładowca w Uniwersytecie Warszawskim,

37) botaniki ogólnej — D-r Zygmunt Wóycicki, profesor zwyczajny Uniwersytetu Lwowskiego, ostatnio wykładowca w Uniwersytecie Warszawskim,

38) historii gospodarczej i społecznej — Dr. Franciszek Bujak, nadzwyczajny profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego,

39) historii Europy Wschodniej — Dr. Oskar Halecki-Chalecki, docent prywatny w Uniwersytecie Jagiellońskim, ostatnio wykładowca w Uniwersytecie Warszawskim,

40) zoologii systematycznej i morfologicznej — Dr. Konstanty Janicki, docent prywatny Uniwersytetu w Bazylei,

41) botaniki — Dr. Bolesław Hryniewiecki, profesor Uniwersytetu w Odesie,

42) historii literatury Polskiej — Dr. Józef Kallenbach, profesor zwyczajny w Uniwersytecie Lwowskim oraz były wykładowca w Uniwersytecie Warszawskim,

43) literatur słowiańskich — Dr. Marjan Zdziechowski, docent prywatny z tytułem profesora zwyczajnego w Uniwersytecie Jagiellońskim;

c) profesorami nadzwyczajnymi:

44) historii sztuki — D-r Zygmunt Batowski, dotychczasowy wykładowca w Uniwersytecie Warszawskim,

45) chemii nieorganicznej — D-r Kazimierz Jabłczyński, dotychczasowy wykładowca w Uniwersytecie Warszawskim,

46) matematyki — D-r Zygmunt Janiszewski, docent prywatny Uniwersytetu Lwowskiego, ostatnio wykładowca w Uniwersytecie Warszawskim,

47) filozofii — D-r Tadeusz Kotarbiński, dotychczasowy wykładowca w Uniwersytecie Warszawskim,

48) filologii romańskiej — D-r Maurycy Mann, docent prywatny Uniwersytetu Jagiellońskiego,

49) matematyki—D-r Stefan Mazurkiewicz dotychczasowy wykładowca w Uniwersytecie Warszawskim,

50) filologii klasycznej — D-r Gustaw Przychocki, tytułarny profesor nadzwyczajny Uniwersytetu Jagiellońskiego, ostatnio wykładowca w Uniwersytecie Warszawskim,

51) anatomii porównawczej — D-r Jan Tur, docent prywatny Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz dotychczasowy wykładowca w Uniwersytecie Warszawskim,

52) historii i literatury polskiej — D-r Józef Ujejski, docent prywatny Uniwersytetu Jagiellońskiego,

53) filologii polskiej—Stanisław Józef Leonard Szober, dotychczasowy wykładowca w Uniwersytecie Warszawskim,

54) fizjologii roślin — Dr. Kazimierz Bassalik, prywatny docent Uniwersytetu w Bazylei, ostatnio kierownik działu mikrobiologicznego w Państwowym Instytucie Naukowym Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach,

55) historii literatury — Dr. Juliusz Kleiner docent prywatny w Uniwersytecie Lwowskim, ostatnio wykładowca w Uniwersytecie Warszawskim,

56) germanistyki—Dr. Józef Łempicki, docent prywatny w Uniwersytecie Jagiellońskim,

57) psychologii — Dr. Władysław Witwicki, docent prywatny w Uniwersytecie Lwowskim.

Uniwersytet Jagielloński.

Naczelnik Państwa zamianował postanowieniem z dnia 14 maja 1919 r.:

1) Ks. D-ra Konstantego Michalskiego — profesorem nadzwyczajnym filozofii chrześcijańskiej,

2) Profesora nadzwyczajnego d-ra Kazimierza Kumanieckiego profesorem zwyczajnym prawa administracyjnego, nauki administracji i statystyki,

3) Docenta prywatnego i sędziego powiatowego d-ra Tadeusza Dziurzyńskiego profesorem nadzwyczajnym postępowania sądowego cywilnego,

4) Docenta prywatnego d-ra Aleksandra Baurowicza profesorem nadzwyczajnym laryngologii,

5) Profesora nadzwyczajnego d-ra Ludomira Sawickiego profesorem zwyczajnym geografji,

6) Bezpłatnego profesora nadzwyczajnego d-ra Zdzisława Jachimeckiego profesorem nadzwyczajnym historii muzyki z pełnemi poborami profesora nadzwyczajnego,

7) Docenta prywatnego z tytułem profesora nadzwyczajnego Piotra Józefa Brzezińskiego rzeczywistym profesorem nadzwyczajnym ogrodnictwa,

8) Docenta prywatnego d-ra Józefa Janowskiego profesorem nadzwyczajnym historii literatury ruskiej i rosyjskiej,

9) Docenta prywatnego archeologii przedhistorycznej z tytułem nadzwyczajnego profesora uniwersytetu d-ra Włodzimierza Demetrykiewicza profesorem nadzwyczajnym prehistorji w uniwersytecie Jagiellońskim z ważnością od 1 kwietnia 1919 roku.

Naczelnik Państwa zamianował postanowieniem z dnia 21 maja 1919 r.:

1) Profesora i dyrektora Krajowej Wyższej Szkoły Gospodarstwa La-

sowego we Lwowie Stanisława Sokołowskiego, profesorem zwyczajnym leśnictwa w Uniwersytecie Jagiellońskim z ważnością od 1 maja 1919 roku,

2) Bezpłatnego nadzwyczajnego profesora D-ra Nitscha profesorem nadzwyczajnym higieny i bakterjologii w Uniwersytecie Jagiellońskim z pełnemi poborami z ważnością od 1 maja 1919 r.

Naczelnik Państwa zamianował postanowieniem z dnia 24 maja 1919 r. bezpłatnego profesora nadzwyczajnego Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie D-ra Józefa Bolesława Grzybowskiego — profesorem nadzwyczajnym geologii i paleontologii z pełnemi poborami.

Uniwersytet Lwowski.

Naczelnik Państwa zamianował postanowieniem z dnia 14 maja 1919 r. w uniwersytecie lwowskim:

1) Profesora nadzwyczajnego d-ra Przemysława Dąbkowskiego profesorem zwyczajnym dawnego prawa prywatnego polskiego,

2) Bezpłatnego rzeczywistego profesora nadzwyczajnego d-ra Witolda Nowickiego profesorem nadzwyczajnym anatomji patologicznej z pełnemi poborami profesora nadzwyczajnego,

3) Docenta prywatnego uniwersytetu Jagiellońskiego d-ra Stanisława Lorie profesorem nadzwyczajnym fizyki.

Naczelnik Państwa zamianował postanowieniem z dnia 26 maja 1919 r. nadzwyczajnego bezpłatnego profesora Uniwersytetu Lwowskiego d-ra Romana Negrusza profesorem nadzwyczajnym fizyki z pełnemi poborami, z ważnością od 1 kwietnia 1919 r.

Politechnika Warszawska.

Dekretami Naczelnika Państwa zostali mianowani w Politechnice Warszawskiej:

a) Profesorami zwyczajnymi:

1) Arch. Czesław Domaniewski — budownictwo (dekret z dn. 14 maja 1919 roku),

2) Inż. Henryk Mierzejewski — konstrukcja i technologia obrabiarek (dekret z dn. 14 maja 1919 r.),

3) Inż. Czesław Skotnicki — meljoracje rolne (dekret z dn. 14 maja 1919 r.),

4) Dr. Wojciech Świątosławski — chemja fizyczna (dekret z dn. 30 kwietnia 1919 r.),

5) Inż. Czesław Witoszyński — maszyny wodne (dekret z dn. 14 maja 1919 r.),

6) Inż. Henryk Czopowski — mechanika ogólna (dekret z dnia 19 maja 1919 r.),

7) Dr. Kazimierz Smoleński — technologia węglowodanów (dekret z dn. 22 maja 1919 r.),

8) Inż. Zygmunt Straszewicz — mechanika ogólna (dekret z dn. 19 maja 1919 r.),

- 9) Inż. Stanisław Wysocki — urządzenia elektryczne (dekret z dnia 22 maja 1919 r.),
10) Dr. Jan Zawidzki — chemja nieorganiczna (dekret z dn. 19 maja 1919 r.);

b) Profesorami nadzwyczajnymi:

- 11) Inż. Mieczysław Pożaryski — elektrotechnika ogólna (dekret z dnia 14 maja 1919 r.),
12) Arch. Czesław Przybylski — projektowanie monumentalne (dekret z dn. 14 maja 1919 r.),
13) Dr. inż. Bohdan Stefanowski — termodynamika techniczna (dekret z dn. 14 maja 1919 r.),
14) Mag. Ludwik Szperl — chemja ogólna (dekret z dn. 30 kwietnia 1919 r.),
15) Arch. Rudolf Świerczyński — projektowanie wiejskie (dekret z dnia 14 maja 1919 r.),
16) Inż. Karol Taylor — silniki spalinowe (dekret z dn. 14 maja 1919 r.),
17) Inż. Bolesław Tołłoczko — maszynoznawstwo, kotły i kreślenie techniczne (dekret z dn. 14 maja 1919 r.),
18) Władysław Zawadzki — ekonomja polityczna (dekret z dn. 14 maja 1919 r.),
19) Inż. Karol Jankowski — projektowanie miejskie (dekret z dn. 19 maja 1919 r.),
20) Inż. Wacław Paszkowski — żelbetnictwo (dekret z dn. 22 maja 1919 r.),
21) Inż. Leon Karasiński — mechanika techniczna (wytrzymałość materiałów) (dekret z dn. 3 czerwca 1919 r.),
22) Mag. Kazimierz Sławiński — chemja nieorganiczna (dekret z dnia 7 czerwca 1919 r.).

Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie.

Naczelnik Państwa mianował magistra Jana Sosnowskiego profesorem zwyczajnym zoologii i fizjologii zwierząt domowych w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie (dekret z dnia 14 maja 1919 r.).

Szkoła Politechniczna we Lwowie.

Dekretami Naczelnika Państwa mianowani zostali w Szkole Politechnicznej we Lwowie:

A. Profesorem honorowym:

Inż. Karol Skibiński, profesor zwyczajny Szkoły Politechnicznej;

B. Profesorami zwyczajnymi:

- 1) encyklopedji górnictwa, eksploatacji nafty i głębokich wierceń inż. Julian Fabjański,
2) budowy dróg i tunelów — inż. Artur Kühnel,
3) Budownictwa wodnego — dr. Jan Łopuszański, profesor nadzwyczajny Szkoły Politechnicznej,

Pismem z dn.	14.V.19.	№ 147/22 P.	— Benni Tytus, na stanowisko radcy ministerjalnego (Vb) od dn. 1.I.19.
"	"	17.V.19, № 150/4 P.	— Bielicka Julja, poza etatem, weszła na etat pomocnicy sekretarza (X).
"	"	17.V.19, № 76/8 P.	— Stillerowa Iza, na stanowisko pomocnicy referenta (VIII) od dn. I.VI.19.
"	"	17.V.19, № 153/4 P.	— Broschówna Jadwiga, na stanowisko pomocnicy sekretarza (X) od dn. I.V.19.
"	"	17.V.19, № 24/22 P.	— Węckowski Stanisław, na stanowisko Naczelnika Wydziału (V-a) od dn. I.V.19.
"	"	17.V.19, № 223/4 P.	— Wiewiórski Jerzy, na stanowisko referenta (VII) od dn. I.V.19.
"	"	23.V.19, № 181/5 P.	— Dobija Mieczysław, na stanowisko referenta (VII) od dn. I.VI.19.
"	"	23.V.19, № 27/9 P.	— Jezierski Wacław, wizytator z Vb na Va kat. pl. od dn. 1.I.19.
"	"	23.V.19, № 138/11 P.	— Rowicka Marja na stanowisko pomocnicy sekretarza (X) od dn. I.VI.19.
"	"	23.V.19, № 158/9 P.	— Bystydzieński Maksymiljan, na stanowisko referenta (VII) od dn. 1.V.19.

Rada Szkolna Krajowa we Lwowie.

Mianowany został Jan Mikosz, sekretarz namiestnictwa — referentem spraw administracyjnych i ekonomicznych w R. Sz. Kr. we Lwowie.

Minister W. R. i O. P. przyznał:

VII kl. rangi	Kwiecińskiemu Kazimierzowi	prof. sem. naucz. męs. w Tarnowie,	przydzielonemu do służby w R. Sz. K.
VIII kl. rangi	Zontkowi Adolfowi	insp. szkol. okr.	w Chrzanowie,
	Szumskiemu Janowi	"	" w Tarnowie
	Widlarzowi Janowi	"	" w Żywcu
	Grzebieniowskiemu Janowi	"	" w Wieliczce
	Berbackiemu Leonowi	"	" w Nowym Sączu
	Stopińskiemu Andrzejowi	"	" w Jaśle
	Opuszyńskiemu Konradowi	"	" w Białej
	Skaleckiemu Teodorowi	"	" w Lisku
	Gonetowi Szymonowi	"	" w Krośnie
	Lorenzowi Józefowi	"	" okr. zamiejsk. w Krakowie
	Bobrowi Józefowi	"	" w Gorlicach.

Szkolnictwo powszechne.

1. Nominacją z dn. 5 maja r. b. mianowano p. J. Gołąba nauczycielem przyrody w Seminarjum Państwowem Żeń. w Lublinie.
2. " " 26 " " ks. H. Radomińskiego prefektem w Państwowem Seminarjum w Solcu n/W.

Szkolnictwo średnie.

Nominacją 12.III.19 № 2751 Passuwicz Piotr prof. gimn. VI we Lwowie—dyrektorem gimnazjum w Dębicy ob. urząd. I.IV.19.

Ustąpili ze służby w Ministerstwie W. R. i O. P..

Pismem z dn. 3.IV.19, № 77/7 P.—Fleszarowa Regina, od dn. 30.VI.19.
" " 12.V.19, № 95/5 P. — Małczyński Zdzisław, pomocnik sekretarza od dn. I.VI.19, przeszedł na służbę do Prokuraturji Generalnej Państwa.
" " 21.V.19, № 139/10 P.—Cretti Stanisław, referent od dn. 1.VI.19.
" " 5.V.19, № 4958/19 Endelman Filip, pomocnik insp. m. Łodzi.

19.

PROTOKÓŁY AKTU PRZYSIĘGI

złożonej przez urzędników Ministerstwa Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego.

Działo się w Ministerstwie Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego dnia 21 maja 1919 roku o godzinie 2 minut 40 po południu w obecności J. E. ks. Biskupa Szelażka i radcy prawnego Stanisława Okęckiego, Zdzisław Antoni Małczyński, pomocnik sekretarza Wydziału Prawnego w Ministerstwie Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego według przepisanej rotę złożył przysięgę. Po ucałowaniu krzyża Zdzisław Małczyński podpisał dokument, stwierdzający złożenie przysięgi.

(—) † *Adolf Szelażek Biskup*

Radca Prawny

(—) *Dr. Stanisław Okęcki*

Dnia 22 maja 1919 r. o godzinie 12 w południe w obecności Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego d-ra Jana Łukasiewicza, dr. Poznański odebrał według przepisanej rotę — przysięgę od urzędników: Adalberga Samuela, Grynwassera Hipolita i Fligelmana Natana. Po ucałowaniu rodaków każdy z nich podpisał dokument, stwierdzający złożenie przysięgi.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:

•(—) *Jan Łukasiewicz*

Sekretarz Generalny

(—) *K. Konarski*

Cena 1 Mk.

Adres Redakcji i Administracji, Warszawa, ul. Bagatela № 12.

Redaktor Dziennika Urzędowego: *K. Konarski*.

Tłoczono w Drukarni Państwowej
z polecenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.
